

maalet herom ind for en høiere Domsstol. Jeg troer ikke, at det vilde være rigtigt med Hensyn til den her omhandlede enkelte Slags Sager at følge et ganske andet Princip end det, der for Tiden gjælder med Hensyn til alle andre Straffesagers Forsølgning.

Saaavdi det ærede Iste Medlem for 10de Kredts (Sessen) endelig anseede over, at det ved § 31 er overdraget til Justitsministeren at afgjøre, om en Udgift i Politiet med, altsaa navnlig i de Tilfælde, der omhandles i Lovforslagets § 7, bør afholdes af den vedkommende Communekasse, uagtet Communalbestyrelsen sætter sig derimod, og meente, at Afgjørelsen heraf bunde henlægges til Indenrigsministeren, da maa jeg udtale, at jeg ikke kan gaae ind paa denne Anskuelse. Det er jo ganske naturligt og stemmende med alle vore Forhold, at Besørgelsen af en stor Deel offentlige Anliggender, som i Grunden efter deres Bæsen ere Statsanliggender, henlægges i første Instans, om jeg saa maa sige, til de kommunale Autoriteter, der besørge Udgiften dertil udredet af Communekassen. Men Meningens hermed kan dog ikke være den, at man, naar disse Sager skulle indantes for en høiere Autoritet, vil unddrage dem fra at blive afgjorte af det Ministerium, hvorunder de iøvrigt naturligen høre. Det Tilsyn, der i finansielle Sager af Indenrigsministeriet bør føres med de kommunale Autoriteter, gaar jo kun ud paa at paasee, at de ikke paa egen Haand overskride eller overanstrengte Communens Kræfter ved Beslutninger, som de uopfordret og frivillig tage. Det Tilsyn derimod, der bør føres med, at de behørig varetage de andre offentlige Anliggender, som ere henlagte til Communalbestyrelsernes Forsorg, som f. Ex. at afholde de Udgifter, der ere fornødne til disse Anliggender osv., mener jeg efter Sagens Natur bør føres igjennem det Ministerium, hvorunder de paagældende Sager ere henlagte. Det forekommer mig derfor ogsaa at være naturligt, at det afgjøres igjennem Justitsministeriet, hvorvidt saadanne Foranstaltninger, der ere truene for at overholde den offentlige Fred og Sikkerhed, eller for at afværge overhængende Ulykkestilfælde osv., have været nødvendige eller ikke. Det er vistnok naturligere, at

Tilsynet i saa Henseende føres af Justitsministeriet end af Indenrigsministeriet.

Ordf: Uagtet jeg er aldeles enig med de ærede Medlemmer af Thinget, der tidligere have havt Det, i, at det foreliggende Lovforslag bør modtages med Paassjænnelse, og ligeledes er enig med dem i den Overbeviisning, at det efter at være bearbejdet af Rigsdagen ogsaa vil blive modtaget med Anerkjendelse i Landets forskjellige Communer, saa skal jeg dog tillade mig at fremføre nogle enkelte Bemærkninger ved Samme, som jeg iøvrigt kunde have ønsket at fremsætte paa et lidt tidligere Stadium; jeg skal dog nu søge derved saavidt mulig at tage Hensyn til enkelte af de Ting, der nylig ere blevne anførte af den høitærede Justitsminister. Trods det, der blev anført af den høitærede Minister, maa jeg med Hensyn til Lovforslagets § 3 dog aldeles slutte mig til deres Mening, der have holdt paa, at de heromhandlede Vedtægter ikke bør affattes af Amtmændene efter instructoriske Bestemmelser fra Justitsministeriet, men at de derimod bør affattes af Ministeriet efter forudgaaende Forhandlinger med de vedkommende kommunale Autoriteter. Det er jo nemlig dog af for stor Vigtighed, at Rets- og Politioordenen bliver nogenlunde eens over hele Landet, saa at der ikke kommer til at fremtræde nogen større Forskjellighed i disse Forhold, til at man efter min Mening tør gaae ind paa Affattelsen af Vedtægterne ved Amtmændene. Nødvendigheden af det Modsatte forekommer mig at blive saameget klarere, naar man tager Hensyn til, at de Folk, der færdes i de forskjellige Communer, ikke altid ere Communens egne Beboere, men ogsaa ere Folk fra andre Dele af Landet. Jeg mener altsaa, at Vedtægterne bør affattes af Justitsministeriet, men dog naturligvis saaledes, at de forskjellige Communer faae Afgang til at faae særegne Bestemmelser optagne i dem, hvor der er saadanne særegne Forhold tilstede, der gjøre det ussikkert, at der tages Hensyn til de forskjellige Localiteter. Jeg mener endvidere, at Vedtægterne, saaledes som ogsaa anført i Lovforslaget, bør thinglæses eller, hvad der sandsynligvis til den Tid vil kunne skee, optages i Lov-